

Målningarnas målning, utan titel, av Ulrik Samuelson.

Bilder vid dödens rand

Peter Cornell ser Ulrik Samuelsons målning röra vid döden.

Någon gång lösgör sig en målning ur raden av utmärkta målningar som en "bildernas bild". Så beskrev **Peter Handke** en målning av **Cézanne** i romanen "Vägen till Saint-Victoire". Bildernas bild - kanske inte för all framtid men här och nu och för mig ett jordskalv. Och nu stod jag själv framför "målningarnas målning": en tät, vild skog mot en nattlig himmel speglar sig i det mörka vattnet. Svart bly och guld.

Som nästan allt **Ulrik Samuelson** gjort rör den vid döden, inte som fiende men som förundran, kanske förväntan. De breda penseldragen i den ockrafärgade skogen uppför en febril dans mellan figur och utsuddning, mellan form och formlöst som ett slags varats ursubstans och gräns. Var det så Shiva dansade?

Eller som Handke skrev om Cézannes målning: på en gång skrift och bild. Där ryms en hel målerisk tradition, **De Kooning**, **Munch**, **Böcklin**, **Goya**; gamla mästare. Vad målningen säger kan bara sägas på målningens sätt. Man kan utan vidare tillbringa någon timme i närheten av Ulrik Samuelsons bild.

FOTNOT. Ulrik Samuelsons utställning "Efter naturen" visas på Lars Bohman

Gallery i Stockholm till 7/4.

Av Peter Cornell
kulturen@expressen.se

Publicerad 12 mar 2013 08:52

Adress till denna artikel:

<http://www.expressen.se/kultur/bilder-vid-dodens-rand>